

Abstrakt (česky):

Tato bakalářská práce sleduje vývoj mečířského řemesla od počátku 16. století do roku 1739 v prostoru tří pražských měst – na Starém Městě pražském, Novém Městě pražském a Malé Straně. Práce se věnuje postihnutí jednotlivých aspektů cechovního života, neboť pražští mečíři byli ve sledovaném období organizováni v řemeslnické organizace – cechy.

Mečířské řemeslo je představitelem úzce specializovaného výrobního oboru, které se během středověku emancipovalo od kovářské profese. To bylo umožněno mimořádnými spotřebními a odbytovými možnostmi pražských měst. Od druhé poloviny 15. století se stalo silným městským řemeslem, což vedlo k založení cechu. Po celé sledované století měl zvláštní postavení cech staroměstský, který byl zemským cechem, tzv. hlavou řemesla.

Tato práce reviduje a zpřesňuje dřívější poznatky k problematice pražských mečířů, postihuje dochovanou pramennou základnu uloženou v Archivu hlavního města Prahy a v Národním archivu a rekonstruuje na základě dobových zpráv specifika cechu a mečířského řemesla v podmínkách raně novověkého (velko)města.